

MOSz 401/c. P.

100. oldal.

Kapható 40, 60, 80, 100 lappal.

Az Egyek Naplója

+

Az egyik.

Az egyik... mi vagyunk az a vidám le-
csepereg, ahol nagy kőszikla és sok kedves
és szomorú napja kiválóan egyje.

Ebben a kis fürtben röviden be akarunk
szólalni arról, hogy milyen öröm és tanulság
ez bennünk.

Óhig pár napja mielőtt csak el, hogy belep-
tünk a nagybajba s erre a szent istőre egy
nemes éll türelünk ki magunk el. Olyan-
den tettünkben arra gondolunk, hogy az
Ur Péter mit kell volna helyünkben s mi
is így cselekedünk. Kültörösen s szeretetben
akarunk kitenni. Tarsnőinkkel nemben min-
dig kedvesek és szeretetreméltók leszünk s
olthon is vidáman, mosolygós arcok minél
több szeretettel nőünk környezetünkben. Ha
szeretettel s az Ur Péter példáját követve

töljük a nagybőjt napjait, örömteli s
boldog szívvel énekelhetjük majd fellána-
daskor az Alleluiát.

Budapest, 1942. II. 21.-én

Az egyek.

Néher fába vágtam a fejémet, mikor
krónikásként vállaltam Elmondani 7 leány
sorát bizony nem könnyű dolog. Glát kel-
dem a mesét...

Kaplónk utolsó mondata ez volt 1943-ban
"Regényetek sokat szenvednek a Demis
móder napijától." Pont. Kines tovább.
Ottan regényetek megtapasztalták, hogy
a tanácsok himnuszánál van még rosszabb
dolog is. Itt látókat elvíggettük, volt
még egy holdog nyarunk, amelyben arsanba
már érteük, sejtettük, hogy valami borzal-
mas dolog jön. Zsuzsa és Odus elmenetkü-
tek nyugatra, s mi öten itt maradtunk.
Eljött 1944 karácsonyának nt. esteje. Itt
leszem mindnyájunknak feladatul lenni
megrendítő marad az az éjfélű mese melyet
ugyar, hogy este tartottak meg. Dühöngtek
az ágyuk, hisztetők finyek villogtak a

sötétségben, s mi nem örömmel, hanem
könnyes, fájó és féltő lélekkel énekeltük a
ellenünk az angyalt. Gótt a borralmas
ostrom. Glat ee bizony x - nek megvitatt
fémz mar, s ha valami bajunk van, azt
mindig az ostromra fogjuk. Nem akarom
erést elmesélni csak néhány mondatot
iolérek naplomból:

December 29 - én este vonultunk le a
siralombamba - az óvőhelyre. Lassankint
kialakult nyomortanyánk. Egy töbt
agy sorakozott fel sorosan egymás mellett,
pölcök a falon, egy ócska pisilákoló tün-
hely, fölötté pelenkák naradtak. Egy-egy
egyedya pisilógó fényre megvilágította sapadt,
elgyötört arcunkat. Isteneim, mihez nehis
egyszerre lesokni minden kényelemről. Vics
nem volt. Külön öröm volt, ha kezüket
megmoshattuk. Góttében, ölvökben egy lá -

basal érték a káros konyha förtét. Desmes-
ső lidleg volt kint, egyik nap pl. tavas-
nyitott lakásunkban - 6°-ot mértünk. It-
tán jött a sűrű havas - lapátoltuk, lapá-
toltuk a havat az utcán, alig akart elfogni.
De ez még jó sörakrasnak mutatkozott,
mert éjjelünk valamit. De orákon, napo-
kon keresztül idni sötétben, semmit sem
szédül, csak felül, semmi - ez orjító volt.
Fennér körepe világhírű, sebből - sebb
hidainkat mind felsőbbantottak.

... Gygy miltak el a ketch, s farsangvasár-
nap d. n. megjelentek az első oronok az
utcáinkban."

Után négtelen kálával körözték meg
a jó Ystennék, loqy vigyázott ráuk és meg-
kímélt az oronok vadállati erőszakától.
Edesanyám az ostrom után egy alkalommal
meglátogatta Puhovikat. Cyanitlanul be-

csönget s lát hi nyit ajtot? Egy strici-
sapka, kossúnadrágo sűi. It nyika majd-
hoggy meg nem kérdete: Fiam hol laknak
Danzánék, s artán anulóva ismerte meg a
szép reményű ifjában Pabolokát. Fogy si-
kesült megmenekülnie. It tanítás apr.
elején kérdődött meg. Foggy si ettünk,
sinte repültünk az iskolába boldog
örömmel. Foggy tanultunk, dolgoztunk,
cipekeoltunk... s egyen csak rádöbben-
tünk a ~~ho~~ valóra: nagyanyok
lettünk, megkomolyoltunk. Ez aronban nem
rásta hi art, foggy vikaros jókedvvel és csü-
talansággal ne éljünk a világban. Hülönösen a
nyolcadikban. Feledtetlen nek is jó volt a
nyolcadik ontály... Alom, virág, könnyes
cde. búcsúra - ez volt a ballagás. Nem
mesélem el, mindnyajunk utkeben él.

örök érettség kölyök lettünk. Majd válsá-
sani kellett. Hova, merre? Elműltak a
vidám évek "énekeltek", s megmaradtak a
gondok. Eki hármán Yma, Ylläri és Ni (Vali)
elhatároztuk, hogy a szi események bukni fejebe
öntünk valamit abból a bűvös tudomány-
ból, mellyel bennünket is annyit gyötörték.
Igy mentünk képrőbe. Piri tudós arccal
arra vállalkozott, hogy negyven beteg pá-
cienseket fogja gyötörgetni, s így ment el
országunk. De nem letek ilyen gonosz,
és megmondom öönintén, hogy nagyon öüb-
lünk, mikor Piri ezt a nép kivárást vá-
lantotta. Pámi hasonlíképpen eselkedett.
Ö rödkerentes nővér lesz. Pehor a női
hívásának menteli életét, amelyiben remé-
beszabott ruhákat fog varrni. I mi lett
negyven his "Küvátörökkel"? Itolus egy
éve jött kára s negyvenke egy évvel el-

maradt fölünk. Legalább ~~so~~ tovább el-
vertek a gondtalan diabéteset. I a Genui-
kát ő vette a legkoszabbat. Nemtornag-
ban öröme feláldotta holdog leányát
egy rongosművésor feléje lett. Mi is
nagyon örülünk, hogy ő így most még
holdogabb. Adok Nektek egy hóes fana-
cot. Ha szabadok ahastok maradni
vegyetek ki a fejetekből az ilyen dolgokat,
de ha elhíngátok a lányát sabigóját,
lát uszi neki! siessetek, hogy mi-
nél előbb kifejezzem részvéteket annak
a szerencsétlen ifjúnak, akit holdogítani
fogtok. Rosszmagyaromat ne vegyetek
komolyan. Inkább vegyitek át a tollamat,
mert már körmönölég a gertya sa
toll kívül a kezemből. Mindenké isjen
valami okosat.

Budapest, 1946. dec. 31. Silvester.